

mundtlige anvisninger på et arbejdes udførelse og lignende.

Beskyttelsen kræver, at materialet skal være betroet nogen i anledning af udførelsen af et arbejde eller i øvrigt i erhvervsøjemed. At materialet er betroet nogen i den forstand, at det ikke må anvendes til den pågældendes egne formål eller komme uvedkommende i hænde, kan være udtrykkeligt tilkendegivet. En sådan tilkendegivelse er dog ikke påkrævet, idet betroelsesforholdet kan fremgå af materialet selv eller af de omstændigheder, hvorunder det er overdraget til andre af den, der har krav på materialets beskyttelse.

Beskyttelsen gælder over for enhver, der har fået materialet betroet med henblik på udførelsen af et arbejde. Dette kan gælde personale i den pågældende virksomhed eller uden for virksomheden. Endvidere gælder bestemmelsen enhver anden, der har fået materialet betroet i erhvervsøjemed, hvilket kan være tilfældet med underleverandører eller i tilfælde af materialets overgivelse til reproduktion eller i forbindelse med afgivelse af tilbud.

Til stk. 2.

Efter denne bestemmelse finder reglen i forslagets § 3, stk. 3, tilsvarende anvendelse på forslagets § 4, stk. 1. Dette betyder, at erhvervsdrivende ikke må benytte det af forslagets § 4, stk. 1, omfattede materiale, såfremt rådighed over det er opnået i strid med bestemmelsens stk. 1.

Mod handlinger, der er i strid med bestemmelserne i forslagets § 4, stk. 1 og stk. 2, er der nogen beskyttelse gennem adgangen til at kræve materialet tilbageleveret, og efter omstændighederne tillige gennem erstatningsansvar for den, der uretmæssigt råder over materialet. Dette vil imidlertid ikke altid være et tilstrækkeligt virksomt værn. Dels kan der være sket en mangfoldiggørelse af materialet, der gør tilbagelevering af det originale materiale værdiløs, dels har erstatningsansvaret ingen betydning, hvis den erstatningspligtige ikke kan betale. Betydningen af bestemmelsen beror derfor på, at der kan idømmes straf af bøde for overtrædelse.

Til § 5. Reklamebortlodning.

I henhold til denne bestemmelse forbydes det erhvervsdrivende at foretage fordeling af gevinster ved lodtrækning eller anden lignende foranstaltning, såfremt det er en betingelse for deltagelse, at der mod betaling aftages en vare eller arbejds- og tjenesteydelse.

Problemerne vedrørende reklamebortlodning er behandlet i betænkningens afsnit 113-123.

Forbudet imod, at erhvervsdrivende foranstalter lodtrækning, er begrænset til de tilfælde, hvor deltagelse er betinget af, at der imod betaling aftages en ydelse. Dette er i overensstemmelse med det af et flertal i betænkningens afsnit 120 anførte, hvorefter der ikke er tilstrækkeligt grundlag for et forbud imod lotterier, hvor deltagelse står åben for enhver uden købetvang. Der foreligger ikke her noget indskud i form af varekøb. Ved denne formulering opnås det også, at der indføres et indskudsbegreb i bestemmelsen i lighed med indskudsbegrebet i den almindelige lotterilovgivning, hvor indskuddet består i en pengeydelse. Forbudet gælder, selv om der som grundlag for lodtrækningen foreligger løsning af opgaver, og der herefter må trækkes lod blandt flere rigtige løsninger. Der er dog i paragraffens stk. 2 gjort undtagelse med hensyn til præmiekonkurrencer i periodiske skrifter.

Ved lodtrækning forstås en metode, hvorefter gevinster fordeles blandt deltagerne på en sådan måde, at udfaldet beror på tilfældet. En sådan tilfældig fordeling af gevinster kan opnås på forskellige måder, af hvilke den egentlige lodtrækning består, i at enkelte gevinstnumre udrækkes blandt et større antal numre, som er indsendt af deltagerne. Tilfældighedsmomentet kan dog også hidføres på andre måder, f. eks. ved at kort eller kuponer i forskellige farver, der er nedlagt i varers emballage, umiddelbart giver ret til gevinst på bestemte farver.

Fra forbudet i stk. 1 er der i stk. 2 gjort den undtagelse, at det tillades udgiveren af et periodisk skrift at foranstalte lodtrækning til fordeling af gevinster i forbindelse med løsning af præmiekonkurrencer.

Denne undtagelse er begrundet i, at præmiekonkurrencer udgør en del af det underholdningsstof, der traditionelt findes i periodiske skrifter, især i dag- og ugeblade. Der vil således fortsat bestå adgang for udgiverne af periodiske skrifter til i forbindelse med konkurrencer og lignende at fordele gevinster ved lodtrækning blandt flere rigtige løsninger af en opgave.

Til § 6. Rabatmærker.

Bestemmelsen kræver, at mærkerne, såfremt erhvervsdrivende ved afsætning af varer eller arbejds- og tjenesteydelse giver rabat eller anden ydelse i form af mærker, kuponer og lignende til senere indløsning, på tydelig måde skal være forsynet med udstederens navn eller firma og med angivelse af en værdi i dansk mønt. Endvidere pålægges det udstederen at indløse mærkerne til den pålydende værdi her i landet, når begæringen